

LUFTSLOTTET

13/2 - 28/8 2016

NORRKÖPINGS
KONSTMUSEUM

- Curator:** Johanna Uddén
- Utställningsintendent:** Helena Scragg
- Utställningsteknik:** Mats Arvidsson, Örjan Söderholm,
Anders Appelgren, Erik Wahlberg,
Juhani Vartiainen, Emmy Ekekrantz,
Thomas Edetun
- Pedagogik:** Ann-Charlotte Peterson/Johanna Uddén
- Program:** Helena Scragg/Johanna Uddén
- Katalog: text/form** Johanna Uddén
- Tryck:** Norrköpings Tryckeri AB 2016

Tack till privata långgivare samt Galleri Magnus Karlsson,
Galleri Christian Larsen och Wetterling Gallery.

Omslagsbild: Erik Hedman

LUFTSLOTTET

13 februari–28 augusti 2016

Amara Por Dios, Bigert & Bergström,
Olle Bonniér, Johanna Byström Sims,
Åsa Cederqvist, Jacob Dahlgren,
Sara-Vide Ericson, Jens Fänge,
Annika von Hausswolff, Erik Hedman,
Matti Kallioinen, Katarina Löfström,
Janina Nilsson, Bella Rune, Liv Strand,
Ruben Wätte, Bengt O Österblom

*En tromb drar in över det öppna landskapet.
Träd slits upp med sina rötter, hustak rycks
loss, allt som är löst virvlar kaotiskt och vilt
runt runt enligt termikens särskilda och exakta
lagbundna ordning.*

Luftslottet presenteras i en tid där ingenting riktigt kan tas för givet och där det inte finns enkla svar, bara nya frågor. Vi vet med erfarenhet från historien att det är just under svåra tider som konsten och kulturen betyder allra mest.

De sjutton konstnärer som på olika sätt bidrar till utställningen påminner oss här om vår fantastiska förmåga att fantisera och leka och att det är med fantasins kraft som vi kan försätta berg. Med konsten som utgångspunkt står det oss faktiskt helt fritt att röra oss i och bygga vidare på dessa fantastiska mikrokosmos.

Under utställningstiden passar vi på att vända upp och ned på verksamheten och lyfter fram skapandet som ett självklart nav och centrum. Hela entrérummet möbleras om och blir en förbindelselänk och sambandscentral, där alla oavsett ålder och erfarenhet kan leka, bygga, undersöka, skapa eller helt enkelt försjunka i tankar.

Jag vill rikta ett varmt tack till er konstnärer. Det är ni som gör Luftslottet möjligt.

Helena Persson
Museichef

LUFTSLOTTET

Luftslottet. Smaka på ordet.

Luften – den är osynlig och går inte att ta på, men den kan ändå framkalla rörelse och energi.

Slottet – en sagolik byggnad som lockar till berättelser om makt, kärlek och svek.

Luftslottet – ordet beskriver något ouppnåeligt, något man förknippar med fantasins värld. Det kan handla om drömmar, illusioner och längtan.

Allt det här sammantaget har varit utgångspunkten för arbetet med *Luftslottet*.

I utställningen presenteras verk av sjutton konstnärer som alla verkar eller har verkat i en alldeles specifik tid under särskilda betingelser. Verken förflyttar oss inte bara till andra världar, de kommenterar också aktuella frågor i vår egen tid som till exempel konsumtion och prestation, identitet och utsatthet.

Alla besökare kan själva ta del av, utveckla och påverka utställningen genom att skriva på *Drömväggen* och genom att vara med att bygga en stor mobil i museets entré. Dessutom kommer processen att pågå på nätet med taggade bilder och tävling i sociala medier.

Den här katalogen kan fungera som en ledsagare och ett verktyg för fördjupning i *Luftslottets* alla dimensioner.

Johanna Uddén, curator

Amara Por dios

Den här konstnären har gjort en muralmålning särskilt för den här utställningen. Hon använder sprayburkar för att måla, men först gör hon en skiss för att veta hur det kommer att se ut. Det är svårt att måla så stort, man står ju så nära. Hennes målningar är ofta inspirerade av latinamerikansk folkkonst. Syns det?

Bigert & Bergström

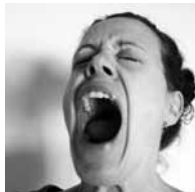
Skulpturen rör sig, men det syns inte. Lägg dig på den och krama om den. Då kan du känna hur vågorna rör sig genom kroppen. Det känns som att ligga och flyta på vattnet. Blir du lugn av att ligga där? Rörelserna gör att man kan tro att skulpturen lever och då kanske man vill krama den ännu mer.

Olle Bonniér

Det är vitt, vitt, vitt. Men ser du prickarna som svävar omkring? De ser nästan ut som planeter i rymden, fast rymden är ljus och vit. Tänk dig att varje prick har ett eget ljud. När de krockar med varandra kommer ljudet – en vissling, hicka, en smäll eller ett skrik. Ljuden är korta som ett pling. Plingeling! Det blir musik.

Johanna Byström Sims

Hela huset andas. Ibland gäspar det, som hon på bilden. Kanske är huset trött på alla besökare? Ibland andas det lugnt och fint, ungefär som när man lyssnar på en bok. Eller som när man håller på att somna. Lyssna på din egen andning. Hur låter den?

Åsa Cederqvist

De här skulpturerna känns både snygga och äckliga. Munnarna gapar stort. Är de hungriga? Några av skulpturerna ser ut som tungor. Några som moln, deg eller tuggummi. Kanske handlar det om att äta, eller om att spotta ur sig. Ord? Kan munnen vara en port? Vad händer bakom den?

Jacob Dahlgren

Den här konstnären åt bara konserverad mat under ett helt år. Det blev många burkar! Om du tittar på formen, ser du de yttre konturerna av något, som ser ut som ett hus eller ett rum. Men det är tomt. Eller är det en kantig bild av våra tarmar? Förvandlades konstnärens tarmar till burkar när han åt så mycket konserver?

Sara-Vide Ericson

Den här tjejen håller om någon som inte syns. Är det en låtsaskompis? Eller kanske en hund som hon önskar sig. Kanske drömmer hon om att hålla om någon som hon är kär i.

Tjejen står i skogen och hon har gröna blodådror på armarna. Hon kanske känner att hon hör ihop med naturen, att naturen är hennes blod. Men hon ser ändå jätteledsen ut. Varför det?

Det är mörkt ute. Är det ljuset av en eld vi ser? Tjejen hukar sig. Hon har naken rygg. Hon kanske har slagit sig. Eller kanske hon är rädd för något som vi inte ser.

Det är sommar och linnet hänger på tork. Vem ska ha det? Ska någon av tjejerna ta på sig det? Men vad hände innan vi kom in i rummet? Tänk om hon aldrig hann ta på sig linnet?

Jens Fänge

Den här konstnären har gjort tre målningar och en skulptur. Titta på målningarna! Det blåser och virvlar. Allt möjligt åker omkring – en sko, ett glas, ett par mustascher och en man i en resväska. Titta på skulpturen! Kan du se om några mönster på porslinet finns i målningarna? Och vad händer i Aladdins lampa?

Annika von Hausswolff

Ett sätt att kunna se luften är att blåsa upp något – såpbubblor, ballonger och badringar. Och tuggummi såklart. Men det är ganska svårt att blåsa så här stora bubblor. Undrar varför hon gömmer sig bakom bubblan. Vem gömmer hon sig för? Snart spricker hennes tuggummi och fastnar i håret. Hjälp!

Erik Hedman

I luften händer många spännande saker! Konstnären har tecknat en stad med jättehöga torn och skyskrapor. Här finns både akrobater och clowner. Vart är den flygande mattan på väg? Följ flygplanet och kolla vad som händer. Finns det en flygande superhjärte i den här staden?

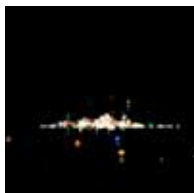
Matti Kallioinen

I den här mörka världen är det spännande. Här finns figurer som liknar människor, de bankar och slår. Vill de komma loss? Den stora formen bestämmer kanske över människofigurerna. Eller är det tvärtom? Kanske konstnären har tänkt att det ser ut så här i våra hjärnor? Tänk om vi har små figurer inuti som styr våra känslor!

Matti Kallioinen

Den här konstnären gillar kluriga figurer. Kan du följa linjerna med ögonen? Var börjar de och vart tar de slut? De bildar en slags omöjlig figur. De blänker i rosa, silver, blått och grönt. De är lackade med billack. Man kan nästan tro att de är gjorda i tuggummi. Eller är det en varelse från rymden som har skimrande hud?

Katarina Löfström

Det ligger ett tivoli på andra sidan vattnet. Tänk att inte få gå dit. Att sitta på en sten och se ljusen därifrån. Vilken känsla ger det? Längtar du dit? Eller är det skönt att slippa gå dit och trängas med andra? Om du lyssnar noga kan du kanske höra ljuden från olika karuseller och berg- och dalbanan.

Janina Nilsson

Det här är fantasivärlden Jhax. Den består av en ö som rör sig och där det bor olika varelser. Ön har krockat och en del av den har råkat komma in i vår värld någonstans där det är mörkt, kallt och tyst. Men vad händer? Några av figurerna som har tagit sig över till oss börjar stelna och spricka. Hur ska det gå?

Bella Rune

Ladda hem appen *Konsekvensanalys* till din telefon. Öppna appen och rikta kameran mot skulpturerna. Kolla vad som händer!

Den vita hästen galopperar på pelaren. Klappret av hovarna ekar. Den verkar ensam. Vart är den på väg och vem ska den hämta? Någon som drömmer sig bort, någon som vill bli upplockad och kanske fly?

Palmerna på den här blå urnan gör kanske att vi längtar till en annan plats. Men varför regnar det på palmerna? Får vi inte drömma om en skön semester? Är det jobbet som kallar?

När man tar varandra i handen kan det vara för att man hälsar. Eller så kommer man överens om något. Här händer något magiskt. Undrar vad de har pratat om innan de tog varandra i hand?

Här ligger Gulliver, en stackars gammal jätte på ett övergivet tivoli. Tivoli fick stänga för det kom för lite folk. Molnet framför honom kanske är hans ledsna tankar. Eller ska det regna?

För många hundra år sedan var den här killen det snyggaste man kunde tänka sig. Nu gör draperiet att hans kropp blir full av veck. Det ser nästan ut som om han dansar. Eller ska han duscha?

Den här spelaren är full med tabeller som vi känner igen från kontor. En skrivare som sprutar fram papper står ovanpå. Oj, hur ska vi hinna med att ta hand om alla? Nu tog pappret slut också. Hjälpl!

Liv Strand

När man hänger tvätt på tork i vinden, brukar kläderna blåsa upp och fyllas av luft. Lite så är det med de här skjortorna. Men vem har haft dem på sig? Är det någon som kan stå på bara en hand? Hur är det möjligt?

Ruben Wätte

Konstnären har byggt en koja i form av en rymsbas. Där inne finns en film om en kille som bygger sin egen raket. Han är klurig och hittar på roliga lösningar. Kanske han tycker det är bättre och roligare att vi bygger egna saker än att vi köper allting färdigt?

Bengt O Österblom

Radiovågor skickar ljud genom luften, men vi kan inte se dem. Den här konstnären hittade på ett radiotorn som man skulle ha på huvudet. Han skojade om att alla skulle ha kontakt med varandra hela tiden. Men det var nästan hundra år sedan. Det fanns radio och kanske telefoner i några hem, men ingen tv eller dator. Nu för tiden har vi kontakt hela tiden med hjälp av datorer och mobiler. Tänk så rätt han hade!

AMARA POR DIOS

Den inre kampen

2016

Mural, sprayteknik

Amara Por Dios har chilenskt ursprung, hon är uppväxt i Sverige och bor i London. Inspiration till sitt måleri hämtar hon från Latinamerika. Motiven har ett drag av så kallad primitiv konst – Tribal Art – ofta med svarta konturer, slingrande hårsvall och stora grin.

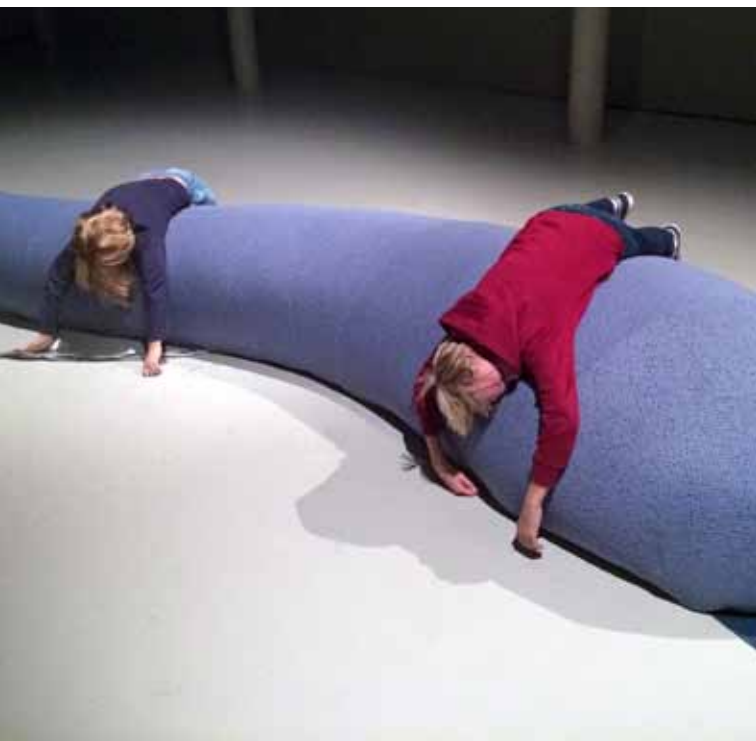
En av anledningarna till att Amara Por Dios flyttade till London var att det finns fler möjligheter till graffiti där än i Sverige. Men hon har många olika typer av uppdrag även utanför London. Under sommaren 2015 målade hon tillsammans med elva andra graffitikonstnärer det rivningsfärdiga Kolingsborg på Slussen i Stockholm i ett uppmärksammat projekt.

Amara Por Dios ingår också i Street Art-kollektivet *Drips And Runs* som förra året bjöds in till Tate Modern för att göra en gemensam väggmålning.

Amara Por Dios betyder ungefär ”*Amara Herre Gud*”. Något hon ofta hörde när hon var liten och gjorde saker som fick hennes mamma att utbrista: Amara Por Dios!

Från festivalen Sand Sea and Spray i Blackpool, England

Foto: Ollie Scarf

BIGERT & BERGSTRÖM

The Wave

2014

Tyg, skumgummi, luftkuddar, plywood, tryckluft, slangar, magnetventiler, arduino

Små små vågor går genom skulpturen *The Wave*. Som rörelser på vatten framkallade av vinden. Rörelserna kan också liknas vid de vågor som går genom vårt nervsystem när vi rör vid någon eller berörs själva.

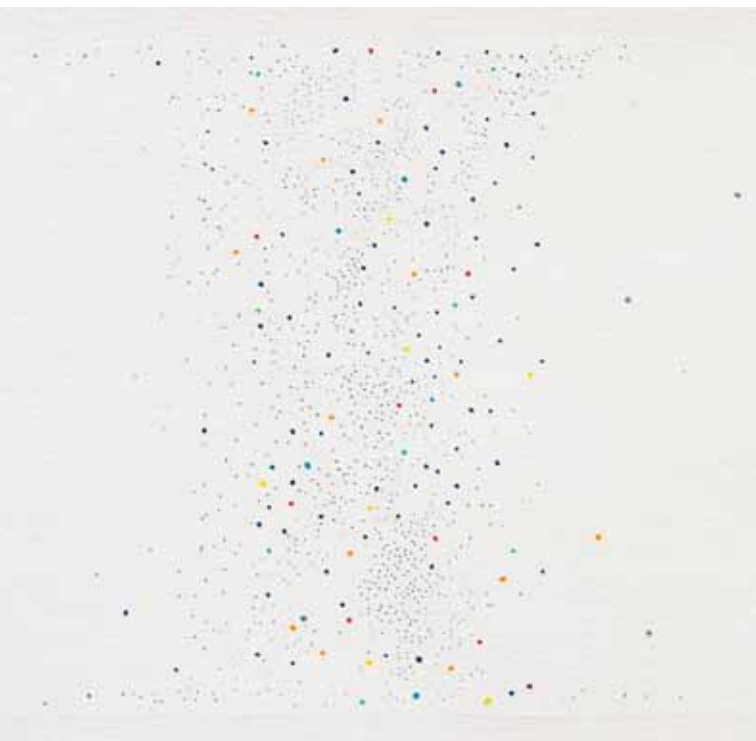
Skulpturens lätta vågrörelser kan upplevas som andning och *The Wave* blir levande. Forskning har visat att riktigt små barn inte alltid gör skillnad på en robot eller en levande varelse. Kanske kan skulpturen frammana ömhet hos oss.

Prova att lägga dig på skulpturen och omfamna den. Känn hur du fysiskt kommunicerar med konsten. Eller som Bigert & Bergström säger: ”Vi måste omfamna konsten för att få något tillbaka.”

The Wave gjordes ursprungligen till utställningen *urSinnen* som visades på Färgfabriken 2014.

Skulpturen är utvecklad tillsammans med Elisabeth Norebäck och Lotten Jungmar från Kungliga Tekniska Högskolan i Stockholm.

Foto: Mathias Johansson

OLLE BONNIÉR

The 1949 Plingeling Score

Utan år

Serigrafi

Norrköpings Konstmuseum

Ett virrvarr av punkter svävar omkring på en vit yta, som planeter i universum. När punkterna krockar med varandra, så plingar det.

The 1949 Plingeling Score är ett partitur som beskriver hur musik ska spelas. Eller inte spelas. I vanliga fall används noter, men Olle Bonniér har använt prickar som svävar i förhållande till varandra. Tanken är att musikerna som tolkar verket och ger det ljud improviserar. Ett slags motstånd mot noternas stränga placering i ett system.

Han gjorde en hel serie Pling- och Plingeling-bilder i slutet av 40-talet när den atonala musiken – musik utan melodi – började introduceras i Sverige.

Vid flera tillfällen har detta konstverk tolkats av musiker och det låter alltid på olika sätt. Olle Bonniér är idag 91 år. Han har försökt att närvara och lyssna på varje unikt framförande.

Foto (detalj): Mats Arvidsson

JOHANNA BYSTRÖM SIMS

Air, I love you

2016

Ljudverk för utställningen Luftslottet

”För ett par år sedan märkte jag att jag var andfådd hela tiden. Det visade sig att jag hade näst intill akut anemi, något jag var helt oförberedd på, men som tack och lov var lätt avhjälpt i mitt fall.

Det var en euforisk upplevelse att kunna dra in luft ordentligt i lungorna igen. Sedan dess har jag blivit mycket mer medveten om mina egna andetag. Förmodligen uppmärksammade den här upplevelsen mig på min egen dödlighet och andningen är för mig numera en markör att jag som mänsklig individ är närvarande i tid och rum.

Flera av de ljudverk jag gjort sedan dess har haft andetag som ett viktigt element. Ett verk på Historiska museet handlade om att mäta tiden; ett andetag är kort och återkommande och andas är något vi gör hela tiden. Det blir som en naturlig tidsräknare.

Air, I love you handlar bland annat om medvetenheten om ens egen fysiska närvaro under den korta tid vi har på jorden. Verket är också en hyllning till alla röda blodkroppar som hjälper oss att ta upp syret i luften vi andas.” *JBS*

Gestures and Gaps

2015

*Digitaltryck på textil, trä, skumgummi,
textilapplikation, digitalprintat fotografi*

Genom en portal, ett gap, flyttar Åsa Cederqvist oss från ett tillstånd till ett annat. Hon har skapat en värld med en konstant pågående rörelse. Verket lämnar oss inte i fred. Skulpturerna, några med ett odefinierat textilprint, skapar en känsla av lust och begär, men också av avsmak. Vad är det vi ser?

Med sina textila objekt, foton och applikationer manar Åsa Cederqvist till ett lekfullt och komplext uttryck som hon själv kallar ambivalent. Hon ringar in det faktum att vi ständigt läser av det vi ser och upplever. Hur vi avkodar och placerar in det i mallar för att skapa mening. Här kan vi förhålla oss lekfulla och komplexa istället för att vara konstaterande. Att befinna oss, och bara vara, istället för att veta.

”Jag är intresserad av föränderlighet och icke-konstanta tillstånd i människan, och i materialen. För om vi förhåller oss föränderliga och öppna för ”främmande” intryck så kan vi också, precis som materialen, förändras och utvecklas.”

Foto (beskuren): Jean-Baptiste Beranger

JACOB DAHLGREN

From Art to Life to Art

2009

Konservburkar, stål

From Art to Life to Art innehåller olika lager. Dels finns den materiella delen med Jacob Dahlgrens syn på burkarnas estetiska värde och deras funktion som byggmaterial. Dels finns den performativa delen där konstnären själv under ett år åt upp innehållet i konservburkarna. Det blev monotont och maten var svår att variera i smak och utseende. Men genom att ändå äta allt, skapade Jacob Dahlgren en kroppslig relation till skulpturen och till dess skala.

Jacob Dahlgren lyfter ofta fram våra vardagsprodukter, och genom upprepning och mångfald tar han fram deras estetiska värde. I *From Art to Life to Art* hittar vi referenser till popkonstens användning av vardagliga föremål, men också till konstruktivismens arkitektoniska rumsgestaltning och minimalismens upprepande av former.

Ibland använder Jacob Dahlgren referenser till andra konstnärer, till exempel i *Sollefteå 1977* som finns i museets skulpturpark. Här har han inspirerats av Olle Bærtlings färger och former.

Foto (beskuren): Carl Kleiner

SARA-VIDE ERICSON

Strumpfhosen 2012, privat ägo

Remedy 2013, privat ägo

The Trapper 2013

Enchantment 2015

Olja på duk

Sara-Vide Ericson har i perioder arbetat med att skildra kroppen och vad vi kommunicerar med kroppshållningen. I de här målningarna, liksom i de flesta, har hon använt sig själv som modell.

Hennes målningar skildrar ofta människor som verkar vara utsatta. Ibland för känslomässig eller fysisk makt, ibland genom sin egen ofullkomlighet. Sara-Vide Ericson visar en blottad person, eller en vettskrämd.

Sara-Vide Ericson gör även skira och ljusa målningar där inga människor är närvarande. Det är lätt att låta sig luras av det vackra ljuset, men vad hände egentligen innan vi kom in i bilden?

Remedy. Foto: Galleri Magnus Karlsson

JENS FÄNGE

Kartusch

Air

Liten målning

Lampa

1997

Norrköpings Konstmuseum

Olja på pannå, högtalarlåda, porslin, glas, plast

I en virvlande dans blåser föremål omkring över ljusa ytor. En sko, ett glas, en massa löv, till och med ett par lösmustascher. En man som flyger omkring i en koffert är vilsen i det blå. Här har Jens Fänge inspirerats av H.C. Andersens *Sagan om den flygande kofferten*.

Skulpturen med keramiska föremål från Holland, Polen och Kina är exotisk. Och oljelampan tillför en känsla av orientalisk magi. Jens Fänge binder samman de olika delarna av verket genom att låta porslinets mönster upprepas i målningarna.

Verket är ursprungligen gjort för passkontrollen vid Norrköpings flygplats. Jens Fänges tanke var att göra ett välkomnande verk med motiv som är igenkännliga för passagerare från olika kulturer.

Lampa. Foto: Mats Arvidsson

ANNIKA VON HAUSSWOLFF

Utan titel (med bubbla)

1995

Norrköpings Konstmuseum

Färgfotografi av typ C på MDF-board och laminat

Vad vill vi att ett självporträtt ska säga? Annika von Hauswolff skildrar sig själv med okammat hår och naken överkropp. Hon verkar nyvaken. Ansiktet döljs av en jättebubbla av tuggummi.

Det finns inget förskönande i den här skildringen. Bubblan blir en barriär mellan oss och henne. Är hon lika förgänglig som bubblan? Försöker vi närma oss så spricker bubblan. Och den kletar dessutom fast sig i håret. Alltså håller vi oss på avstånd. Samtidigt som vi blir nyfikna.

Annika von Hauswolff slog igenom 1993 med bilder av nakna kvinnokroppar i naturen. Den serien heter *Tillbaka till naturen* och för tankarna både till brottsplatser och till den nordiska nationalromantiken. Som en slags motreaktion mot kommentarerna kring bilderna gjorde hon den här serien med bubblor. Hon ville ändra bilden av sig själv: ”Tro inte att ni vet var ni har mig!”.

ERIK HEDMAN

Tusen och en natt

2016

Animation för utställningen Luftsloppet

I Erik Hedmans värld kan vad som helst hända. Det kan vara en vild jakt på en hamburgare som ska slukas eller en kaktus som förvandlas till raket. Gemensamt för alla Erik Hedmans verk är att de är klurigt berättade, gärna med en humoristisk twist.

Erik Hedman skapar alltid sin egen fantasivärld. Det brukar myllra av figurer och händelser. Han återkommer ofta till miljöer som tivolit, rymden och öknen. Även flera figurer och motiv känns igen i de flesta av hans animationer – clowner, cowboys, bovar, skelett och akrobater är några.

Ofta kombinerar Erik Hedman den rent tecknade animationen med tredimensionella motiv och föremål i bästa ”Do it yourself”-anda.

Videostill: Tusen och en natt

MATTI KALLIOINEN

Homunculus

2015

Norrköpings Konstmuseum

Vindtyg, fläktar, LED, ljud, rök

Att gå in i Matti Kallioinens installation är som att förflyttas i tid och rum. Det pumpar och slår på ett hypnotiskt sätt.

Trots att vi egentligen vet att det bara är luft inuti de människoliknande figurerna, upplever vi att de lever sitt eget liv. De blir obehagligt lika oss själva, men i någon slags muterad form. Installationens hjärta – ”moderskeppet” – äger och styr deras frustration. Kropparna är fångade. De slår och bankar och vill befrias. Det är som om de finns inuti oss. Människa i människa.

Begreppet *Homunculus* är historiskt en människoliknande varelse skapad av människan – en golem. Alkemisten Paracelsus sägs ha skapat en 30 centimeter lång homunculus på 1500-talet. Senare fick ordet betydelsen ”människa inuti människa”, en spridd folk-psykologisk uppfattning om medvetandet som den ”lilla gubben inne i huvudet”.

Foto: Jean-Baptiste Beranger

MATTI KALLIOINEN

Samröre

Empati

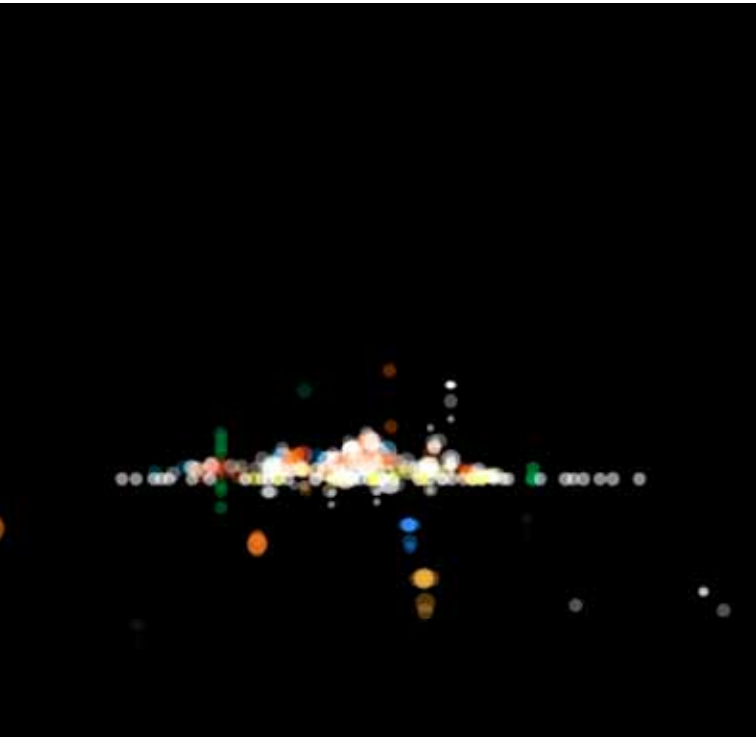
2014

Akristal, glasfiber och billack

Matti Kallioinen har under flera år arbetat med att skapa oväntade former av svängda linjer. Det finns ett direkt släktskap med de organiska formerna i hans stora installationer, till exempel *Homunculus*.

Ett utmärkande drag är att fokus inte ligger på enskilda detaljer utan på hur formen är sammankopplad med sig själv, dess topologi, för att använda en geometrisk term. Tekniken för Matti Kallioinens krumelurer varierar – teckning, grafik och måleri, men också, som här, skulptur.

Det kroppsliga i formen betonas också i ytskiktets pärlskimrande färgskiftningar. Är det här huden på en okänd organism?

KATARINA LÖFSTRÖM

An Island

2004

Norrköpings Konstmuseum

Video 4:30 min

Längtan kan se ut så här. Att titta ut över vattnet, se ljus långt bort i fjärran och höra avlägsna ljud.

Katarina Löfström är sedan tonåren påverkad av romanen *Den store Gatsby* av F. Scott Fitzgerald.

Gatsby är olyckligt förälskad i Daisy och på nätterna stirrar han på ett grönt ljus på hennes brygga på andra sidan viken. Katarina Löfström menar att det är sinnebilderna av längtan, av olycklig kärlek.

An Island är ett abstraherat porträtt av nöjesparken Gröna Lund i Stockholm. Verket gjordes när Katarina Löfström hade ateljéstipendium i Berlin 2004.

”Jag trivdes aldrig i Berlin och brukar skoja om att *An Island* skildrar min hemlängtan.”, säger Katarina Löfström.

Videostill: An Island

JANINA NILSSON

Fantasivärlden Jhax

2013

Keramik (stengods), glas, syntethår, cyberlox, kretskort, spegelmosaik, ljuskällor, plywood

Välkommen till Jhax! Här har Janina Nilsson skapat sin egen fantasivärld i keramik och glas. I det här verket tillåts vi att dra iväg i tanken och leka för ett ögonblick. Vilka är de här figurerna? Vad har de för relation till varandra? Det vi ser är en ögonblicksbild och frågan är vad som hände strax innan och vad som ska ske efteråt.

Jhax är en svävande ö i en parallell värld som bebos av olika varelser, var och en med sin egen historia. En dag krockar Jhax med en annan värld och det bildas en passage genom berget, en portal laddad med kraft och energi.

Några varelser tar sig in i passagen, genom portalen och ut i mörkret på andra sidan. Inte förrän det är för sent märker de att de stelnar och krackelerar. Bara ögonens ljus vittnar om att de dröjer sig kvar.

Foto (detalj, Odenplans perrong): Janina Nilsson

BELLA RUNE

Konsekvensanalys

2015

Digital print på Forex, mobilapp

Det är vanligt att vi stannar upp inför ett konstverk, tar fram mobilen, fotar och sedan går vidare. I Bella Runes skulpturserie *Konsekvensanalys* äger konstupplevelsen rum där, i utrymmet mellan det fysiska rummet och det digitala. Vi upplever hennes verk fullt ut först när vi tittar på dem genom en app i vår smarta telefon.

Bella Rune har hämtat former och motiv från dekorativa inredningsdetaljer och samtida dataestetik. Exceltabeller och skärmbilder för tankarna till arbetsprestation, utvärdering och mätbarhet. Skulpturerna med de animerade tilläggen både ifrågasätter och leker med följderna av människans konstruktioner och kulturella överenskommelser.

Ladda hem appen Konsekvensanalys till din telefon. Öppna appen och rikta kameran mot skulpturerna. Nya verk uppstår! Klicka på kameraikonen så får du en bild av det du ser. Lägg ut på sociala medier och tagga #konsekvensanalys #luftslottet.

Från utställningen Konsekvensanalys i Konstskogen, Uppsala, 2015

Foto: Stewen Quigley

LIV STRAND

Gest/Gäst

2003/2015

Casherat tyg, storlek XL

I sin konst återkommer Liv Strand ofta till frågor om hur förståelsen av ord och tecken i vår omgivning påverkar hur vi gör. De strukturer vi lever och upprepar dagligen är konstruktioner. Konstruktioner som i skiftande grad är möjliga att förändras med. Orden och tecknen är byggstenar för våra olika tillhörigheter, till exempel nationalitet och kön. Eller klädsel.

En skjorta är alltid rätt, oavsett yrke och oavsett kön. Skjortan visar helt enkelt en kropp, en kropp bland alla, som intar en position i någon gest. Skjortan är det mest klassiska plagget och har använts sedan antiken. Tidigare var skjortan ett underklädesplagg som inte fick synas. ”I bara skjortärmarna” är ett gammalt uttryck som är nedsättande. Idag har skjortan blivit ett universellt plagg som kan användas av alla.

I verket *Gest/Gäst* har skjortan lämnats tom och den trycker ifrån underlaget balanserande på sin ärm. Den liksom blåser i vinden och tecknar i luften. Skjortan blir poesi.

Foto: Liv Strand

RUBEN WÄTTE

Space Control

2012

Video 2:45

Koja

2016

I videon *Space Control* råder en kravlös kreativitet. Den speglar känslan av att förflyttas till barn-
domen där allt är möjligt!

Ruben Wättes förhållningssätt till skapandet är både samhällskritiskt och lekfullt. Han löser upp gränsen mellan fiktion och verklighet, arbete och fritid, mitt och ditt.

Musiken går från enkelt plingande till ett crescendo. Uppåt och högre. Våra begär tycks hela tiden växa. Kanske kan konsten, leken och äventyret leda oss in på en annan väg? En väg där vi inte längre är passiva konsumenter utan aktiva agenter? *Space Control* visar att den lilla människan kan åstadkomma mycket. Det gäller bara att våga!

Videostill: Space Control

BENGT O ÖSTERBLOM

Radiotorn

1925

Norrköpings Konstmuseum

Aluminiumbronserad papp

Skiss till radiotorn (förstoring)

1926

Norrköpings Konstmuseum

Bläck, blyerts, svartvita fotografier på papper

Radiovågor skickas genom luften. De finns där och de levererar något, men de syns inte. På den tiden teknik var något exklusivt och märkvärdigt, var det självklart för konstnärerna att använda den som inspiration i sin konst. 1925 gjorde Bengt O Österblom den här modellen av ett tänkt radiotorn.

I sann surrealistisk anda fokuserade han på annat än det verkliga, det synliga. Han hade såklart humor också, det förstår man när man ser hans vän Björn Rubinstein med radiotornet på huvudet, läsandes kosmisk lyrik. De två vännerna hade kanske en liten aning om vart utvecklingen var på väg, men hur skulle de kunna veta att vi idag är uppkopplade precis hela tiden?

Foto: Mats Arvidsson

PROGRAM Entré 80 kr, upp till 25 år fri entré

17 feb 18.00 Vad är luft?

En luftmiljöexpert från SMHI berättar om luft ur ett vetenskapligt perspektiv.

Samarr. Folkuniversitetet

16 mar 18.00 DIY och ny popkultur

Kristofer Andersson, författare och redaktionschef på Bon

27 apr 18.00 Om skulptur

Bella Rune, konstnär och professor i textil konst på Konstfack. Samarr. Konstmuseets Vänner och Folkuniversitetet

VISNINGAR Gratis

6 mar 14.00 Tema Längtan

Offentlig visning/samtal med Sara Vestman, präst, och Martin Sundberg, intendent Norrköpings Konstmuseum

Samarr. Folkuniversitetet och Svenska Kyrkan

7 maj 14.00 Queervisning i Luftsloppet under Norrköping Pride

Den konstgjorda människan

Emil Åkerö, kulturvetare. Samarr. Folkuniversitetet

To, sö 14.00 Offentliga visningar

varje torsdag och söndag

NORRKÖPINGS KONSTMUSEUM

Kristinaplatsen

602 34 Norrköping

Tel. 011-15 26 00 konstmuseet@norrkoping.se

www.norrkopingskonstmuseum.se

Följ Konstmuseet på Facebook, Twitter och Instagram

norrköpings

konstmuseum